

Imię i nazwisko: Stanisław Jarmoszko

Stopień/tytuł naukowy: profesor zwyczajny

Sylwetka naukowa:

Prof. dr hab. Stanisław Jarmoszko jest pracownikiem Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. Wcześniej pracował w wielu jednostkach badawczych i uczelniach (np. w Wojskowym Instytucie Badań Socjologicznych, Wojskowej Akademii Technicznej, Akademii Obrony Narodowej czy Akademii Humanistycznej w Pułtusku), pełniąc również funkcje kierownicze (kierownika zakładu i katedry). Początkowo, jego działalność naukowa oscylowała wokół społecznych problemów władzy i autorytetu, zawodu wojskowego i edukacji wojskowej, społecznych aspektów funkcjonowania sił zbrojnych oraz teorii transformacji systemowej. Obecne zainteresowania badawcze skupiają się głównie wokół antropologii bezpieczeństwa, strategii bezpieczeństwa i myślenia strategicznego oraz szeroko rozumianego społeczeństwa ryzyka i bezpieczeństwa społecznego. Uczestniczył w wielu krajowych i międzynarodowych projektach badawczych (m.in. z ramienia European Research Group on Military and Society, Komitetu Badań Naukowych, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju). Jest autorem kilkunastu książek oraz około 200 artykułów i opracowań naukowych (również zagranicznych). Jest członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nauk o Bezpieczeństwie. Od ponad trzydziestu lat jest

aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Socjologicznego. Należy również do European Association for Security.

Szczegółowe zainteresowania naukowe:

- źródła zagrożeń bezpieczeństwa jednostki i zbiorowości (struktur społecznych);
- osobliwości społecznej recepcji zagrożeń i psychospołecznych reakcji na nie;
- społeczne aspekty (źródła, mechanizmy i konsekwencje) przemocy;
- różne odsłony bezpieczeństwa społecznego;
- problemy promocji bezpieczeństwa;
- społeczno-kulturowe aspekty i uwarunkowania działalności tzw. grup dyspozycyjnych (wojska, policji, służb specjalnych, straży pożarnej, różnych grup ratowniczych itp.);
- kulturowe aspekty bezpieczeństwa w ujęciu podmiotowym i przedmiotowym;
- antropologiczne konteksty strategii bezpieczeństwa oraz myślenia strategicznego;
- antropologia kultury strategicznej;
- strategie humanizacji wojny;
- antropologiczne problemy wojny kulturowej;
- problemy bioantropologii i kultury bezpieczeństwa;
- analiza mechanizmów tzw. antroposfery bezpieczeństwa, czyli strukturalno-funkcjonalnej (synchronicznej) płaszczyzny antropologii bezpieczeństwa;
- specyfikacja i deskrypcja diachronicznego (procesualnego, historycznego) wymiaru antropologii bezpieczeństwa (analiza procesu kreacji bezpieczeństwa (i jego artefaktów) od wczesnych hominidów, poprzez główne epoki antropologiczne i historyczne, po czasy współczesne).

Najbardziej znaczące publikacje książkowe:

1. *Oficerowie armii europejskich. Szkic socjologiczny*, Warszawa 1996;
2. *Společne aspekty przemian w Wojsku Polskim*, Warszawa 1998;

3. *Oficerowie Wojska Polskiego przełomu wieków. Zarys socjologii empirycznej zawodu oficera*, Toruń 2001;
4. *Podstawy pedagogiki w kształceniu oficerów*, Toruń 2002 (redakcja naukowa oraz autorstwo czterech rozdziałów);
5. *Wojsko Polskie pierwszej dekady transformacji (w poszukiwaniu teorii przemian)*, Toruń 2003;
6. *Autorytet. Kontrowersje i aksjomaty*, Warszawa 2010;
7. *Militarne dziedzictwo a współczesne aplikacje strategii*, Toruń 2015.
8. *Ścieżki konceptualizacji strategii bezpieczeństwa*, Siedlce 2015.
9. *Antropologia bezpieczeństwa. Kontury naukowej tożsamości*, Siedlce 2015.
10. *Technologie myślenia strategicznego*, Siedlce 2016.
11. *Nauki społeczne wobec problemu bezpieczeństwa (wybrane zagadnienia)*, Siedlce 2016 (współautorzy: C. Kalita, J. Maciejewski).
12. *Bezpieczeństwo społeczne w sytuacjach krytycznych*, Siedlce 2017, (współautor: W. Barszczewski).
13. *Za kulisami przetrwania (diachroniczna perspektywa antropologii bezpieczeństwa)*, t.1, *Konteksty teoriometodologiczne - Biologiczne dziedzictwo - Pradzieje*, Siedlce 2019.